

Radoslav Mather

Radoslav Mather se narodil 3. května 1928 v malé hanácké obci Římice.

Své dětství prožil v Grygově u Olomouce. Vyrůstal v obyčejné rodině, která si vážila práce, vzdělání a kulturních hodnot. Už jako malý chlapec se zajímal o hudbu a brzy si oblíbil hru na kytaru, později i na další nástroje. Kromě toho se snažil být pilným žákem a vynikal zejména v německém jazyce díky svému dědečkovi, který neuměl česky.

V roce 1944, když studoval na obchodní akademii v Olomouci, zasáhly do jeho života události druhé světové války. V září toho roku byl spolu s několika spolužáky povolán na nucené práce. Mladí studenti byli odtrženi od svých rodin a nasazeni do služeb německého válečného průmyslu. Radoslav nejprve opravoval letadla, později byl přinucen kopat protitankové příkopy v okolí Olomouce. Ačkoliv byl velmi mladý a měl zdravotní potíže, musel čelit náročným pracovním podmínkám i neustálému strachu o život.

Po skončení války se mu podařilo dokončit studium. V roce 1948 úspěšně odmaturoval a brzy nato nastoupil jako úředník do podniku Moravia v Hlubočkách u Olomouce. Jeho klidný pracovní život však netrval dlouho. Přibližně v roce 1950 byl na základě udání člena závodní organizace Komunistické strany Československa předvolán k výslechu na Státní bezpečnost. Zřejmě kvůli svému chování a názorům byl v říjnu téhož roku poslán do pomocných technických praporů (PTP) – vojenské jednotky určené k těžkým a často nebezpečným pracím.

Byl přemístěn do Petřvaldu, do ubytoven. Sloužil u 55. PTP se sídlem v Ostravě-Radvanicích. Téměř tři roky pracoval v dolech Hedvika a Prokop, kde čelil těžké fyzické práci, nepříznivým podmínkám i přísnému režimu. Celou dobu myslel na svou rodinu – doma na něj čekala manželka a malý syn, kterého během služby téměř neviděl.

Přesto se i v těchto těžkých chvílích nevzdal hudby. Dokázal sestavit hudební skupinu i mezi vojáky PTP a hudba mu pomáhala překonávat každodenní útrapy. Hudba byla jeho velkou životní láskou. Už od mládí účinkoval s různými hudebními nástroji a některé hudební soubory sám vedl. Po návratu z vojenské služby se hudbě věnoval intenzivněji – v letech 1959 až 1977 působil jako profesionální muzikant, zaměstnanec organizace Pragokonzert. Hrál především v barových kapelách a pravidelně vystupoval ve vinárně hotelu Palác v Olomouci. Jeho hudební projev si lidé cenili nejen pro cit a výraz, ale i pro přirozenou eleganci a schopnost spolupráce v kolektivu.

Kromě hudby se věnoval také rodině a přátelům. Byl člověkem skromným, pracovitého ducha, vážil si každé drobnosti. Přestože ho komunistický režim na dlouhá léta poškodil a

zařadil mezi tzv. „politicky nespolehlivé“, nikdy nezahořkl. Své zkušenosti předává mladším, a jeho život se stal svědectvím o síle lidské vůle, kultury a víry v lepší zítřky.